

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745861472/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

usandsynligt, eller rettere, det blev mig mere og mere klart, at han maatte være et eller andet udmærket Talent, som Skæbnen havde viet til Undergang, og som nu gik sin tragiske Slutning i Møde — thi at han vilde gaa lige hen og drukne sig, derom tvivlede jeg ikke et Øjeblik. Pludselig saa Onkel op fra Regnskaberne og spurgte tørt:

„Har du Vers i Dag, Viggo?“

„Ja, Onkel!“

„Kan du dem?“

„Ja, Onkel!“

„Lad mig høre dig, før vi drikker Te, saa kan du være færdig før i Aften.“

Jeg hentede Bogen, slog den op, gav Onkel den og begyndte:

„Giver den gamle, blinde Mand lidt,
Som her under Egen sidder og synger.
Hans Røst er saa svag, hans Haar saa hvidt,
Sorgen hans matte Hjerte nedtynger.“

„Kummer“ — rettede Onkel lakonisk. „Kummer er et stærkere Udtryk. Husk paa det!“

„Kummer hans matte Hjerte nedtynger“ — gentog jeg og tav.

„Naa!“ sagde Onkel.

Jeg havde allerede Graaden i Halsen, men Respekten holdt den nede. Med skælvende Stemme gik jeg fra Vers til Vers, aldrig havde de forekommet mig saa frygtelig sørgelige. Min Stemme dirrede mere og mere, Taarerne trængte sig op under mine Øjenlaage, saa at Onkel næsten blev ganske borte for mig, men endnu holdt jeg ud. Endelig kom jeg til:

„Men ak' i Vinter, i yderste Nød,
Da ingen ændsed hans Sorg og Klage,
Da solgte han sin Fiol for Brød.
Nu har han intet mere tilbage.“